

Universitätsbibliothek Paderborn

Diplomatvm Belgicorvm Libri Dvo

Le Mire, Aubert

Brvxellis, 1627

52. Folcoldus Teisterbandiae Comes & Bernae dominus, eiusq[ue] vxor Beßela, fundant Abbatiam Bernensem, ord. Praemonstratensis, in confinibus Hollandiae & Brabantiae. Id suo diplomate Andreas ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-10903

concessione Arnulphi de Arda, ecclesiam S. Martini de Henniaco (quæ hactenus sub eorum potestate, quasi ancilla vñalis & misera lugebat) diuino instinctu inspirati, ob remissionem peccatorum suorum, ab omni sæculari potestate absolutam & liberam fecerunt, eamque Deo & S. Martino, ac domino Stephano, eiusdem ecclesiæ Abbatii, eiusque successoribus, ibidem Deo secundum regulam B. Augustini, & instituta ecclesiæ S. Nicolai de Aridagamantia victu-
ris, disponendam & ordinandam liberè reddiderunt.

Hanc igitur libertatem & donationem, ob remissionem peccato-
rum meorum, concedo, & sigilli mei impressione confirmo. Huius
verò confirmationis testes sunt,

Robertus Aduocatus,
Guillermus filius eius,
Guillermus nepos præfati Comitis . . . .

Hæc charta data est apud Atrebatum à præfato Comite III. Idus Decembris, anno Domini M. C. XXIII.

1123.

N O T A T I O N E S.

HENNACUM) vulgo *Hennin Lietard*, amplum est Artesia muni-
cipium, iure opidi gaudens; à quo nobilissima familia Hennina no-
men traxit. Henniacum titulo Comitatus ornauit Philippus II. Rex
Catholicus, & possidetur nunc à Duce Bournonvillio.

ABBATIA) Henniacensis subest Congregationi Aroasiensi, seu
S. Nicolai de Aridagamantia: de qua vide supra cap. 40.

C A P V T L I I.

Folcoldus Bernæ dominus, eiusque uxor Bessela, fundant Abbatiam
Bernensem, ord. Premonstratensis, in confinibus Hollandie
& Brabantie. Id suo diplomate Andreas Episcopus.

Utriaeque firmat an. 1134.

IN nomine Domini, amen. ANDREAS misericordia Dei, qui vo-
cat ea quæ non sunt, ecclesiæ Traiectensis Episcopus.

Quo studio, quaque sollicitudine sit inuigilandum his, qui sibi ni-
hil reliquerunt, ut nudi seuerentur nudum Christum, pietas fide-
lium

lum nouit, quæ pelles animalium tanquam potestates sublimes, ad excipiendas tempestates, tabernaculo supposuit, quatenus intra tabernaculum purpura contemplatiorum tranquilla pace respondeat, & lumen honestæ vitæ circumquaque diffundat.

Et nos igitur, pro posse nostro, hoc æmulantes, præsenti scripto, præsentibus & posteris edicimus, quod FOLCOLDVS DE BERNNA, vir liber & diues, sed & vxor eius BESSELA, inspiratione Dei, sanguine intelligentes, cedros Libani, quas plantauit Dominus, nidum habere passeribus, ad honorem Dei. & Theotocos beatæ Virginis Mariæ, Abbatii Roberto de Insula eiusdem beatæ Matris, ipsam BERNAM cum omnibus suis appertinentijs, Maesmond quoque cum omnibus suis attinentijs, necnon & Erthepe, quæ est in Tessandria, cum omnibus suis attinentijs, sed & Alsfurge, cum omnibus suis attinentijs, item etiam Mersberch cum omnibus vñibus suis, quos in sæculo viuentes inibi iure obtinuerunt, per manus nostras tradiderunt.

Abbas autem præmemoratus ex Canonicis suis Abbatem idoneum excipiens, superadditis ei conseruis & commilitonibus Dei, prædictæ Bernæ per manus nostras imposuit, ecclesiamque illam ab omni sua vel successorum suorum obedientia & commodo temporali penitus absolutam nostro regimini & obedientię substituit, nihil iuris aut respectus in ecclesia sibi prædicta referuans: præterquam si minus ordinatè quid egerint, coadiuante tunc loci præsente Abbe, commonitione fraterna, secundum tenorem matricis ecclesiæ, corripiat & emendet.

Nos item prædictam ecclesiam, ab omni tam nostra quam fidelium nostrorum exactione liberam, ex hoc nunc edicimus & facimus, nihil excipientes, præter orationes & obedientiam filialem.

Sepulturam etiam & inunctionem infirmorum suorum tantum, sed & ipsum oleum, secundum quod ecclesiæ de Insula prædicta concessimus, concedimus & isli.

Absque consensu verò aut conductu sacerdotum comprouincialium, nullum ex ipsorum parochianis excipient mortuum, vel sepelient.

Et ne quid contractum legibus hæc inscriptio minus habeat, tempus ac testes assignauimus, & sigilli nostri impressione firmauimus; multiplicationem in omni benedictione qui ad prædictam ecclesiam ea quæ iusta sunt custodiunt, inuasoribus autem manus anathematis

thematis & æternæ damnationis obtendentes.

Et hæc quidem gesta sunt Vnigeniti æterni anno Incarnationis millesimo centesimo tricesimo quarto, Indictione XII, anno vero Lotharij decimo, Imperij secundo eiusdem, episcopatus autem mei **1134.** septimo, præsentibus testibus subscriptis;

Harberto maioris ecclesiæ Præposito,
Luberto eiusdem ecclesiæ Decano,
Hermannu Præposito S. Bonifacij,
Luberto Decano de S. Petro,

Canonicis.

Ottone, Ascellino, Alardo,
Conrado, Alberone, Chrysantho,
Blitero, Guilelmo.

Liberis hominibus.

Arnoldo Iuuene Comite de Cliue.
Gerungo de Asper.
Guilelmo filio Comitis Guilelmi.

Ministerialibus.

Hereboldo, Rutherico, Giselberto,
Alphardo Sculteto, Arnoldo Castellano.

N O T A T I O N E S.

B E R N A) Canonicorum regularium ord. Præmonstratensis Abbatia, primo lapide à Silua-Ducis Brabantiae urbe episcopali, olim stetit: nunc iacet, per Caluinianos excisa. Abbas porrò cum sодalibus suis Siluam-Ducis domicilium transtulit.

I N S V L A B. M A R I E) vulgò *Mariëvverdt*, præclara quondam eiusdem ord. Præmonstratensis Abbatia, VII. lapide à Berna, per eosdem Religionis auitæ hostes deleta, similiter suos nunc cineres spectat. De illius origine legi in Chronico nostro Præmonstratensi.

T E S S A N D R I A) seu Taxandria, nunc *Peelandt*, cum vicino tractu Campaniæ Brabantinæ ac Leodicensis. Hinc *Tessenderlo*, amplum, municipium, in Brabantie & Leodicensis agri confinibus, secundo lapide à Disthemo opido situm.

Cuius loci Ammianus Marcellinus meminit: Anno Christi 358. Iulianus Cæsar (cognomento Apostata) Lutetia Parisiorum, vbi hie-
mauerat,

O

mauerat,

mauerat, discedens, contendit aduersus hostes, petitque inquit, pri-
mos omnium Francos, videlicet, quos consuetudo Salios appellavit,
ausos olim in Romano solo apud Toxiandriam locum habitacula
sibi figere, prælicenter. Cui, cum Tungros venisset, occurrit legatio
prædictorum, opinantium reperiri Imperatorem etiam tum in hi-
bernis; pacem sub hac lege prætendens, ut quiescentes eos tanquam
in suis nec laceceret quisquam, nec vexaret.

Ex qua Amm. Marcellini narratione discimus, Francos Salios,
Iuliani Apostatae æuo, in Taxandria, & vicino Tungrorum trætu se-
des suas habuisse, indeque progressos, totam paulatim Galliam,
pulsis Romanis, occupasse.

ARNOLDVS iuuenis Comes de CLIVE.) Antiquitatum Clivensium
studiosi notent, Arnoldum Comitem Clivensem anno Christi 1134.
iuuenili ætate floruisse.

C A P V T L I I I .

*Godefridas Barbatus, Lotharingia inferioris & Brabantia Dux,
anno 1134. fundat Praeposituram Capellensem, quæ est Bene-
dictinorum, olim extra, nunc intra muros urbis
Bruxellensis.*

IN nomine Domini nostri Iesu Christi. Ego GODEFRIDVS Lo-
tharingia Dux, ab ecclesiarum Doctoribus intelligens omnium
hominum salutem in eleemosynarum largitione plurimum con-
stare: Principibus vero huius sæculi, utpote qui amplius acceperunt
a Deo, ut retribuant ei, idipsum magis congruere, eò quod eleemo-
syna peccatum extinguit, & animam viuificet; & quia Prophetæ
Danielis testimonio Rex quondam ille Babylonicus eleemosynis
a peccatis redimi potuisset, si tamen acquieuisset doctrinis horum
& exemplis, operam dedi, & quorundam fidelium meorum salu-
bri usus consilio, quæ aure percepseram, opere adimplere curaui.

Denique causa salutis animæ meæ, patrumque meorum ac filio-
rum, alodium quoddam meum, Bruxellæ opido adiacens, & capel-
lam in eo ad honorem Dominici Sepulcri, Dominique genitricis
Mariæ constructam, cum omnibus suis appendicijs Partino Abbatii
ac monachis S. Sepulcri Cameracensis ecclesiæ in eleemosynam
dedi: